

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Kulturdvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. oktober 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Thomas Jørn Rasmussen
Sagsnr.: 2014-0032-1528
Dok.: 1328895

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 284 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. oktober 2014.

Mette Frederiksen

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 284 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ifølge Pressenævnets årsberetning fra 2013 er Pressenævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid for realitetsafgørelser 75 dage, mens 25 sager havde en behandlingstid på mere end 100 dage i 2013. Under henvisning til Pressenævnets sagsbehandlingstider bedes ministeren redegøre for, om ministeren finder det hensigtsmæssigt, at adgang til privat påtale og til at begære offentlig påtale bortfalder, når den berettigede ikke har anlagt sag eller fremsat begæring inden 6 måneder, jf. straffelovens § 96.”

Svar:

1. Som det bl.a. fremgår af pkt. 1.1 i Justitsministeriets besvarelse af 5. september 2014 af spørgsmål nr. 238 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg, træffer Pressenævnet i medfør af medieansvarslovens § 43, stk. 1, afgørelse i sager om,

- 1) hvorvidt der er sket en offentliggørelse, der er i strid med god presseskik, og
- 2) hvorvidt et massemedie er forpligtet til at offentliggøre et genmæle (berigtigelse), herunder om genmælets indhold, form og placering.

Som det ligeledes fremgår, tager nævnets afgørelse i sager om god presseskik udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”. Standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

I sager om god presseskik kan Pressenævnet udtale kritik af massemediet. I sager om genmæle kan nævnet pålægge massemediet at offentliggøre genmælet. I begge typer sager kan Pressenævnet desuden pålægge mediet at offentliggøre nævnets afgørelse eller dele heraf. Pressenævnet kan derimod ikke idømme straf, erstatning eller på anden måde sikre den omtalte person, organisation eller virksomhed økonomisk kompensation.

2. Straffeloven indeholder ikke bestemmelser, der særskilt kriminaliserer mediers offentliggørelse i strid med god presseskik.

Som det bl.a. fremgår af pkt. 1.2.1 i Justitsministeriets besvarelse af 5. september 2014 af spørgsmål nr. 238 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg, kan mediers publicering af f.eks. urigtige historier imidlertid efter omstændighederne indebære overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 27 om freds- og ærekrænkelser, herunder særligt straffelovens §

267 om ærekrænkelser og straffelovens § 268 om bagvaskelse samt straffelovens § 264 d om videregivelse af meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold mv.

Overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 27 om freds- og ærekrænkelser er med en række undtagelser undergivet privat påtale, jf. straffelovens § 275, stk. 1. Offentlig påtale kan dog ske i nærmere bestemte tilfælde, herunder bl.a. for så vidt angår overtrædelser omfattet af § 264 d når den forurettede anmoder herom.

3. Det følger af straffelovens § 96, stk. 1, at adgang til privat påtale og til at begære offentlig påtale bortfalder, når den berettigede ikke har anlagt sag eller fremsat begæring inden 6 måneder efter, at han har fået sådan kundskab, at han har tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg eller fremsættelse af påtalebegæring. Er der flere påtaleberettigede eller skyldige, regnes fristen særskilt for hver af dem, jf. § 96, stk. 2, 1. pkt.

Fristen for adgangen til at påtale et forhold, der er undergivet privat eller betinget offentlig påtale, løber således først fra det tidspunkt, hvor den berettigede har fået sådan kundskab, at den pågældende har tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg eller fremsættelse af påtalebegæring.

Straffelovens § 96 berører ikke den offentlige påtaleret, som er hjemlet ved siden af privat påtaleret, jf. f.eks. retsplejelovens § 727, stk. 2, hvorefter offentlig påtale kan ske, hvis almene hensyn kræver det.

Ved lov nr. 248 af 9. juni 1969 om ændring af borgerlig straffelov (Forældelse, pornografi, homoseksuel prostitution m.v.) blev den i § 96, stk. 1, nævnte frist ændret fra 3 måneder til 6 måneder.

I forarbejderne til den nævnte lovændring indgik bl.a. Straffelovrådets betænkning nr. 433/1966 om strafferetlig forældelse mv. Af betænkningen side 26 fremgår bl.a., at fristen for adgangen til påtale af hensyn til den risiko for misbrug, som den private påtaleret indebærer, bør være ret kort. På den anden side bør fristen være så lang, at der gives den forurettede en rimelig tid til bedømmelse af, om der er grund til at anlægge sag, og opnå mulighed for, at parterne kan forhandle sig til rette uden retssag.

Det fremgår endvidere bl.a., at Straffelovrådet efter brevveksling med Ministeriet for Kulturelle Anliggender og det Ophavsretsråd, der er nedsat under dette ministerium, lagde til grund, at der er et behov for en forlæn-

gelse af den pågældende 3-måneders-frist for så vidt angår visse overtrædelser af ophavsretsloven. Også med henblik på overtrædelser af visse af de andre eneretslove, der kan give anledning til meget komplicerede sager med betydelig økonomisk interesser, mente rådet, at 3 månedersfristen kan vise sig at være for kort. Med hensyn til straffelovsovertrædelser var denne frist måske tilstrækkelig, men man kunne næppe bortse fra, at en mindre forlængelse af fristen kunne medføre, at flere injuriersager forliges udenretlig, og for så vidt have en gunstig procesbesparende funktion.

Det fremgår derudover bl.a., at der ved forlængelse til 6 måneder opnåedes overensstemmelse med den regel, der gjaldt i norsk ret. En yderligere forlængelse af fristen ville Straffelovrådet være betænkelig ved.

4. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke en sådan sammenhæng mellem på den ene side Pressenævnets vurdering af spørgsmålet om god presseskik og på den anden side stillingtagen til sagsanlæg eller påtalebegæring vedrørende overtrædelse af straffelovens regler om freds- og ærekrænkelser, at Pressenævnets sagsbehandlingstid har betydning for hensigtsmæssigheden af de gældende frister for sådanne sagsanlæg eller påtalebegæring, jf. straffelovens § 96.